

Plečnikova odličja za leto 2008

Plečnikova odličja za leto 2008

založnik / Zavod DESSA / Sklad arhitekta Jožeta Plečnika

urednik / Andrej Hrausky, Miha Dešman

fotografije / Miran Kambič, Dejan Habitch, Matevž Paternoster in arhiv avtorjev

oblikovanje / Nena Gabrovec

prelom in tisk / MatFormat

Ljubljana, 2008

naklada 300 kosov

Sklad arhitekta Jožeta Plečnika

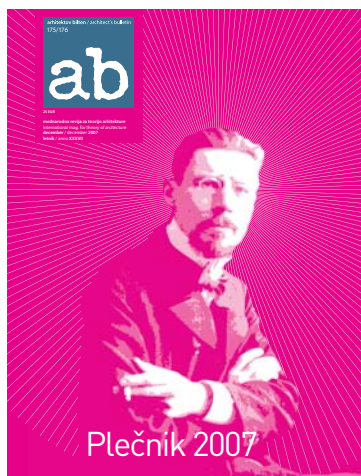

Plečnikova odličja za leto 2008

galerija DESSA / april / maj 2008

Plečnikova odličja za leto 2008

Dan, ko se podelijo Plečnikova odličja smo poimenovali Praznik arhitekture. Letos je ta dan 21. aprila. Plečnikova odličja podeljujemo že šetinttridesetič. Prvič so bila podeljena leta 1973, na iniciativo arhitekta Franceta Ivanška iz projektivnega biroja Ambient, pomembnega slovenskega arhitekta, ki ga od lani na žalost ni več med nami.

Odličja ponosno nosijo ime arhitekta Jožeta Plečnika, ki pred šestinttridesetimi leti še ni bil, danes pa je splošno priznan kot velikan slovenske in svetovne arhitekture in umetnosti. Leto, ki je za nami, je bilo na področju arhitekturne kulture izjemno polno in zanimivo. Ker je od Plečnikove smrti minilo že petdeset let, je bilo leto 2007 Plečnikovo leto, s številnimi dogodki, razstavami ter izdajami knjig. Tudi Sklad arhitekta Jožeta Plečnika je skupaj z revijo ab, Društvom arhitektov Ljubljane in Mestnim muzejem pripravil simpozij Plečnik 2007, ob čemer je izšla tudi posebna številka revije ab.

Ker je Sklad, ki nosi Plečnikovo ime, namenjen nagrajevanju in promociji sodobne slovenske arhitekture, je bila tema simpozija Plečnikova aktualnost za današnji čas. Udeleženci mednarodnega simpozija so se Plečniku približali iz pozicije današnjega, predvsem mladega arhitekta in arhitekturnega kritika, ki se ukvarja s sodobno arhitekturo. Ta nova luč razumevanja osvetli njegovo aktualnost za celotno sodobno arhitekturno kulturo, misel in prakso. Ugotovili smo, da Plečnikova arhitektura živo nagovarja sedanjost, treba se je le poglobiti v principe, ki stojijo za njenimi oblikami, jih razumeti, nato pa jih lahko uporabljamo, spreminjamo in dopolnjujemo.

In prav to je sporočilo, ki ga je do nepreseženega mojstrstva razvil Plečnikov učenec in dedič, arhitekt in profesor Edvard Ravnikar, katerega 100-letnico rojstva smo prav tako praznovali lani decembra. Tudi Ravnikarjev praznik je spremljalo nekaj prireditev in izdanih publikacij, predvsem simpozij v Cankarjevem domu in razstava v Jakopičevi galeriji, v organizaciji Univerze v Ljubljani, Fakultete za arhitekturo, arhitekturnega biroja Ambient in Arhitekturnega muzeja, in pa zbornik njegovih tekstov, ki ga je uredil prof. dr. Aleš Vodopivec, oblikoval pa prof. Peter Skalar. Zbornik je žirija letos nagradila s Plečnikovo medaljo.

Osrednja prireditev na Praznik arhitekture je podelitev Plečnikovih odličij. Cilj tega dogodka pa ni le čaščenje arhitekture in arhitektov, ampak je tudi razmišljanje o pomenu arhitekture v družbi.

Enotni smo si, da je slovenska arhitektura v vzponu. Žal pa moramo vedno znova ugotavljati, da urbanizem, ki je znanost in umetnost o umeščanju arhitekture – in organizaciji prostora nasploh – še ni prebolel tranzicije. Upam, da je tik pred tem, da se bo pobral iz krize in polno zaživel. Da ga ne bodo ovirali in omejevali interesi, ki so drugačni od tistih, ki so zapisani v njegovi definiciji – in sicer – javni interes, lepota, ekonomičnost, trajnostni razvoj, spoštovanje do obstoječega in predvsem – odgovornost. Da bomo presegli nevarno stanje neenakopravnosti javnega v primerjavi z zasebnim.

Preseči moramo slepo ulico, v kateri se je v veliki meri znašla tudi današnja arhitektura, zlasti tista, ki ne sledi realnim potrebam vseh, pač pa le investitorjevi želji po dobičku ali pa arhitektovi želji po uspehu. Problematično je, da arhitekture pogosto ne presojava po njeni vlogi v mestu, pač pa po tem, koliko javne pozornosti ji uspe vzbuditi. Arhitekt na ta način postane individualni "performer", ki oblikuje "brand" produktu, ki ga načrtuje, javna vloga njegovega dela pa ostaja prezrta ali neizpolnjena. Tako nastala arhitektura je del družbe spektakla, ni ji več pomembna arhitekturna zgodovina, niti prihodnost, pomemben je le še trenutek medijske slave. V njej ni več odgovornosti, razen do denarja ali uspeha. Iz tega stališča so problematični projekti za novi Kolizej, Emoniko, pa tudi mnogi drugi, ki so obeleževali leto, ki je za nami. Ponovno pretehtajmo možnosti, da bi te projekte ovrednotili, ne zgolj iz stališča investitorja, pač pa iz stališča strokovne in najširše javnosti in glede na ugotovljeno sprejmemo ustrezne odločitve.

Niti špekulativna, niti spektakularna arhitektura problemov, ki jih ima mesto, ne rešujeta, pač pa povzroča nove, še večje. Zato je potrebno opozarjati na prave probleme. Društvo arhitektov Ljubljane je z razstavo in publikacijo lani sprožilo široko fronto za poglobitev železnice v Ljubljani, ki je doživela najširšo pozornost in podporo. Pozivam vse odgovorne, da odgovorno sprejmejo izziv in se tega kompleksnega projekta lotijo nemudoma in usklajeno.

V letu 2008, ko Slovenija predseduje EU, bo junija v Ljubljani forum evropskih arhitekturnih politik. To je priložnost, ki jo moramo izkoristiti. Da bosta arhitektura in zlasti urbanizem v bistveno večji meri postala javno sprejeti umetniški, socialni, znanstveni in ekonomski disciplini, za kateri bomo vsi, tudi predstavniki oblasti in kapitala vedeli, kaj pomenita, kaj so njune realne možnosti, potenciali in odgovornosti.

V letu, ki je za nami, so se torej odprli številni izzivi in problemi, ki še čakajo na razrešitev. Med njimi je tudi in predvsem odločitev, kako naprej. Slovenija je prelepa in premajhna, da bi smeli kjerkoli nekontrolirano in nekvalitetno graditi. Kvaliteta življenja naših otrok je odvisna od naše zmožnosti, da ohranimo oz. zaščitimo svoje bivalno okolje. To je problem, pri katerem imata arhitektura in urbanizem pomembno vlogo in odgovornost. Pri tem ne gre le za zaščito obstoječih virov, prostora, kulture ipd., pač pa predvsem za kreativno oblikovanje prihodnosti. Razviti moramo oblike in možnosti za vzdržno in trajnostno bivanje in razvoj, tako politični, ekonomski, socialni kot kulturni. Politiki, celo tisti, ki trdijo, da jim je mar za prostor, vedo zelo malo o arhitekturi. To isto v še večji meri velja za developerje. Naloga vseh nas, tudi Plečnikovega Sklada je, da tudi z ozaveščanjem prevzamemo odgovornost do generacij, ki so pred nami. Dobra in kvalitetna arhitektura je ekološka, ekonomska in kulturna dobrina, do katere imamo pravico vsi!

Vsem arhitektom in podpornikom arhitekture iskrene čestitke za praznik!

Miha Dešman, predsednik upravnega odbora Sklada arhitekta Jožeta Plečnika

KONČNO POROČILO ŽIRIJE ZA PODELITEV PLEČNIKOVIH ODLIČIJ 2008

Obrazložitev odločitev žirije

Na letošnji razpis za podelitev Plečnikovih odličij je prispelo 28 del.

Žirija v sestavi:

Predsednica Majda Kregar

člani: dr. Matej Blenkuš, pred. Uroš Lobnik, Vasa J. Perovič, Marjan Zupanc je dodala še 12 svojih predlogov.

Od skupno 40 del, je bilo 23 predlogov za arhitekturna ter interijerna izvedena dela, 5 za mostove in ureditev nabrežij, 6 za doprinos k širši nacionalni arhitekturni kulturi in 6 predlogov za študentska in podiplomska priznanja.

Žirija je z zadovoljstvom ugotovila, da se zvrsti arhitekturnih del širijo, saj je letos prvič obravnavala dela z doslej nepriznatih področij, kot je arhitektura mostov in brvi ter urejanje nabrežij. Tudi s strani realizacij interijera se prej niso pojavljali predlogi za Plečnikova odličja. Široko je bilo letos področje prispevkov k nacionalni arhitekturni kulturi, posebej publicistika in razstave.

Vtis je, da se arhitekti intenzivneje vključujejo v družbeno dogajanje in hočejo prispevati k dvigu kulturnega merila prostora.

Žirija je v poteku letos obširne naloge izbrala dela, ki so izstopala v kvaliteti svoje zvrsti. V arhitekturi objekta je ocenjevala ustreznost zasnove, sociološki in estetski pomen ter vpliv na prostor, v katerega je umeščena. Izbrala je teoretična dela, ki pokažejo kvaliteto nacionalne arhitekturne tradicije ali, ki teoretično vzpodbujajo arhitektovo zavest in znanje potrebno za razvoj stroke.

Med ocenjevanjem številnih del pa je vendarle ugotovila, da objektov, ki bi vidno odstopali od povprečja, ni veliko. Arhitektura skuša biti čim bolj atraktivna, opazna je nedodelanost konceptov, pomanjkanje bivanjske oziroma uporabniške kvalitete, nizka je kvaliteta tehničnega detajla, prevladuje grafična samozadostnost arhitektur. Prav med stanovanjskimi objekti je bilo, žal, težko najti visoko kvaliteto sodobnega načrtovanja bivalnega prostora.

Ob ogledu na licu mesta sta večkrat očitni slaba izvedba in odsotnost posvečanja detajlu. Posebno pri mostovih in brveh, ki so prav zdaj šele vstopili v domeno tudi oblikovalca arhitekta, je vidna boleča groba cestogradna izvedba, ki odriava subtilnejše arhitektovo prizadevanje. Tu nas čaka še veliko dela.

Po petih sejah je uvrstila med nominirane sedem del iz različnih področij:

- 1 - Srednja ekonomska šola v Murski Soboti
- 2 - Urbane vile, Serčeva ul. v Mariboru
- 3 - Objekt Odpad - recikliranje kovin v Pivki
- 4 - Restavracija Rožmarin v Mariboru
- 5 - Zbornik Umetnost in arhitektura

Dve diplomski deli:

- 6 - Esej: Pomen v sodobni arhitekturi
- 7 - Diplomsko delo: Gorizia/Nova Gorica - nov intermodalni center

Izmed nominiranih del letos žirija podeljuje: eno glavno Plečnikovo nagrado, eno Plečnikovo medaljo za arhitekturni opus, eno medaljo za uspešno arhitekturno realizacijo, eno medaljo za doprinos k širši nacionalni arhitekturni kulturi, ter dve študentski Plečnikovi priznanji.

Žirija je po ogledu objektov razpravljala o razvrstitvi le-teh in o teoretičnih ter diplomskih prispevkih, ki so jih člani individualno analizirali. Sklenila je, da podeli sledeča odličja:

Plečnikova nagrada se podeli za Srednjo ekonomsko šolo v Murski Soboti, avtorjev Roka Bende, Primoža Hočevarja, Mitje Zorca.

Plečnikovo medaljo za uspešno realizacijo prejme Objekt Odpad - recikliranje kovin v Pivki, avtorjev Aljoše Dekleva, Tine Gregorič, Lee Kovič., Dekleva Gregorič arhitekti

Plečnikovo medaljo za doprinos k splošni arhitekturni kulturi v javnosti prejme zbornik Umetnost in arhitektura, avtorja prof. dr. Aleša Vodopivca in oblikovalca prof. Petra Skalarja.

Plečnikovo medaljo za arhitekturni opus prejme akademik arhitekt Milan Mihelič.

Podelita se dve študentski

Plečnikovi priznanji:

- ena s področja arhitekturne teorije: za diplomsko delo – esej "Pomen v sodobni arhitekturi", avtorja Petra Raucha, mentorja prof. Janeza Koželja.

- druga za diplomsko delo: Interdisciplinarno analizo skupnega prostora dveh mest z naslovom: "Gorizia / Nova Gorica nov intermodalni center", avtorjev: Anne Pellegrini in Florijana Petelina, mentorjev prof. Serene Maffioletti in prof. Roberta Sordina z Universita IUAV di Venezia.

V najožji izbor je žirija nominirala tudi sledeča dela:

Za Plečnikovo nagrado: Urbane vile, Semčeva ul. v Mariboru, avtorjev: prof. Aleša Vodopivca, Gašperja Medveška, Nene Gabrovec

Za Plečnikovo medaljo: Interjer restavracije Rožmarin v Mariboru, avtorjev: Špele Leskovic in Aleša Košaka.

Plečnikovo nagrado 2008

za uspešno zasnovano in realizacijo za Srednjo ekonomsko šolo v Murski Soboti prejmejo arhitekti

ROK BENDA, PRIMOŽ HOČEVAR in MITJA ZORC

Gradnja stavb namenjenih vzgoji in izobraževanju je v Sloveniji od leta 1991 dalje vnovič doživela kvantitativni razcvet, o čimer priča tudi nedavni izdana publikacija pri eminentni založbi Springer. A vsled vsej doseženi širini gradbene produkcije, so arhitekturni presežki v šologradnji redki. Ministrstvo za šolstvo razpolaga s smernicami, ki skupnim prostorom družjenja, socialne interakcije učencev, dijakov in učiteljev, odmerja izjemno skromne površine. A šole niso le niz učilnic v vrsti, šole so v prvi vrsti prostor, kjer se učenci lahko prvič srečajo z doživetji kvalitetne arhitekture.

Prav zato je primer Srednje ekonomske šole v Murski Soboti tako navdušujoč. Ne glede na težka izhodišča in strogo odmerjen proračun je šola odličen primer samozavestne prostorske zasnove, ki številčnost učilnic in kabinetov spretno prepleta z vozlišči vertikalno in horizontalno orientiranih skupnih javnih prostorov.

Izraziti horizontali prekmurske krajine se šola čvrsto in odločno prilagaja z monumentalno razpotegnjeno zasnovano, ki jo mestoma lahko predira kontura vertikalnih strešnih poudarkov - svetlobnikov. Elegančna črna silhueta pa se v prvem planu prostorsko artikulira s serijo dvorišč, stavbni plašč pa v rafinirani drobni teksturi keramike prevzema subtilno merilo človeka.

V nasprotju z eleganco črnine eksterijera je interjer izrazito svetel, optimističen, mestoma živobarven, vsekakor pa povsod navezan na raznoliko naravno osvetlitev, vegetacijo in krajinsko sliko okolice.

V prostoru mursko soboškega trgovsko komercialnega predmestja, brez izrazitega stavbnega in topografskega konteksta, nas omenjena šola povsem prepriča. Z eleganco in prostorsko širino brezkompromisno obvladuje prostor okoli sebe, dijakom v tej pogosto na rob odrinjeni regiji pa izpričuje enkratnost mojstrsko oblikovanega prostora.

Plečnikovo medaljo 2008

za uspešno zasnovano in realizacijo Odpada Pivka prejmejo

ALJOŠA DEKLEVA, TINA GREGORIČ in LEA KOVIČ, Dekleva Gregorič arhitekti

Reprodukcijski plato za reciklažo kovin novega odpada v Pivki se nahaja na mestnem obrobju, v skriti coni 'nevidnega', a vitalnega tkiva.

Obrobnost razmer in v enaki meri tudi obrobnost vsebine, s čimer se v načrtovalski praksi srečamo le ob redkih priložnostih, sta umeščeni v tipično proizvodno-obrtno cono lokalnega pomena, ki so v zadnjih desetletjih preplavile Slovenijo. Komplex je sestavljen iz velike manipulacijske ploščadi, upravne stavbe in servisnega objekta. Gore odpadnih kovin prekrivajo celoten prostor ploščadi, kot nekoliko nenavaden 'spomenik' naši pogosto nekritični porabniški družbi. Oba objekta sta umeščena na rob ploščadi, na črti subtilnega prevoja terena, na meji reciklažnega kompleksa z javno cesto.

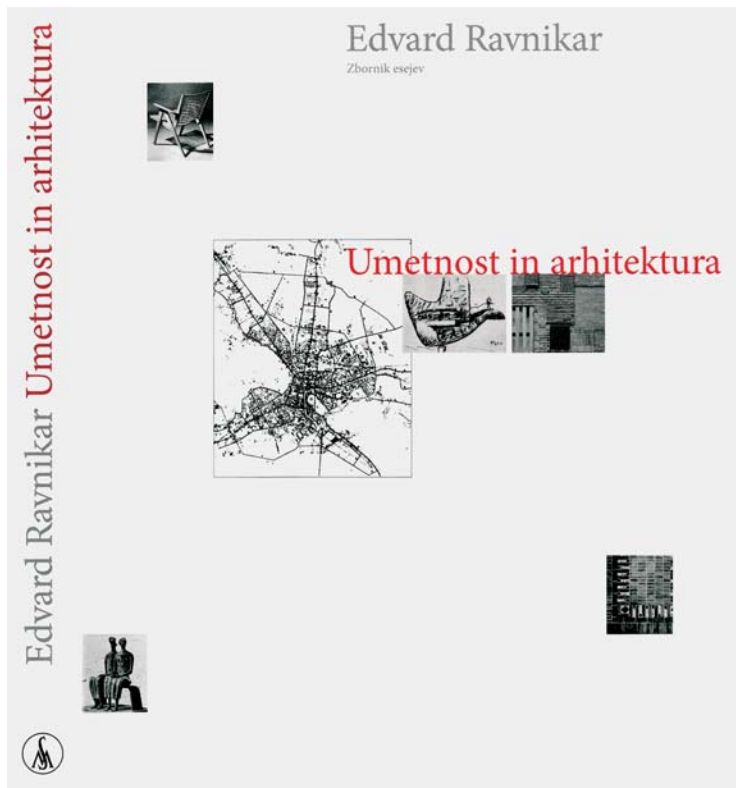
Dvojnost programov - pisarne in uprava v enem, delavnice v drugem objektu - je jasno artikurirana v dvojnosti materialne podobe. Obe stavbi sta enakih volumnov, vendar v materialu različni: ena je v celoti betonska, namenjena skladišču in delavnici, druga v celoti jeklena - od konstrukcije do fasade. Slednja vsebuje pisarne, ki nadzirajo dogajanje na platuju, obenem pa vzpostavlja neposreden materialni dialog z osnovnim materialom predelave. Objekt, artikuriran kot polprosojna košara iz ekspadirane pločevine, objema vse prostore, prekriva vsa okna in kot robustna 'tančica' zastira srce celotnega kompleksa.

Zdi se, da so več kot tri tisoč kvadratnih metrov jeklenih odpadkov in dve materialno diferencirani prizmi nekoliko nenavaden kraj poetičnega izraza arhitekture, a odpad Pivka v resnici ponuja prav to - poetiko arhitekturne artikulacije, ki s svojim brezkompromisnim obstojem in izrazom preglasi siceršnjo izrazito neuglednost programa kakor tudi lokacije. Ta projekt dokazuje, da se arhitektura lahko 'zgodí' povsod - tudi na najbolj zapostavljenih delih našega okolja, ter da vsak program v resnici 'zasluži' arhitekturo.

Plečnikovo medaljo 2008

za doprinos k splošni arhitekturni kulturi v javnosti prejme zbornik Umetnost in arhitektura

avtorja prof. dr. ALEŠA VODOPIVCA, in oblikovalca prof. PETRA SKALARJA

Zbornik Ravnikarjevih zapisov o umetnosti in arhitekturi, ki ga je zbral in uredil prof. Aleš Vodopivec, grafično pa oblikoval prof. Peter Skalar, je pomemben prispevek k razumevanju pomena dela pokojnega prof. Edvarda Ravnikarja oziroma njegovega prispevka k oblikovanju našega prostora in kulturne identitete.

Prof. Vodopivec je pripravil iz prek 200 naslovov Ravnikarjeve bibliografije izbor najbolj reprezentativnih tekstov, ki kažejo na za današnji čas nedojemljivo širino Ravnikarjevega strokovnega zanimanja in obsegajo arhitekturo, urbanizem in oblikovanje od prakse do publicističnega in pedagoškega dela.

Tekste je izbral, oblikoval v smiselna poglavja in jih podprl s slikovnim gradivom.

V svojem uvodnem tekstu avtor z razumevanjem in subtilnostjo odkriva razsežnosti, pomen in filozofijo Ravnikarjevega opusa in širino njegovega vpliva na temelje arhitekture, kot sinteze modernističnih načel in regionalnih stavbnih posebnosti. Ravnikarjevo delo utemeljuje kot povsem naš razpoznaven prispevek k svetovni arhitekturi 20.stoletja, saj miselno izvirnejšega prispevka v slovenski arhitekturi ni.

Z ureditvijo in izdajo zbornika, s poglobljenim uvodom nas avtor drami k razmisleku o usodnem pomenu domačega prostora za ohranitev kulturne identitete. Zbornik je izvrstno obogaten v oblikovalskem delu, ki ga je neprekosljivo opravil eden izstopajočih Ravnikarjevih učencev reformnega študija smeri B, prof. Peter Skalar.

Ravnikarjevo delo je v tem kultiviranem, nagrajenem publicističnem delu uspešno afirmirano.

arhitekt MILAN MIHELİČ

Plečnikova medalja za arhitekturni opus - 2008

Ustvarjalna pot arhitekta Milana Miheliča so avtorsko prepričljivo zgovorna in živo zaznamovana najvidnejša kakovostna poglavja slovenske moderne arhitekture in njenih mest. Njegove visoko ovrednotene uresničene stavbe in načrti, največkrat so jih spodbujali številni zmagovalni urbanistično-arhitekturni natečajji, so bili izpovedno poglobljeni dosežki, avtentično udejanjeni iz osebno navdihnjene poetike, obsežnega znanja in bogatih oblikovnih izkušenj. Izrasli so tudi iz globokih korenin Fabianove, Plečnikove in Ravnikarjeve dediščine ter najvidnejših sodobnikov, oplemeniteni v ustvarjalnem prepletu združenih evropskih arhitekturnih dejavnikov. Arhitekt Mihelič se je v najdejavnějšíh šestdesetih, sedemdesetih in osemdesetih letih povzdignil v eno osrednjih in najplivnejših ustvarjalnih arhitekturnih osebnosti slovenske in jugoslovanske arhitekture, kar so mu s pomembno odmevnostjo priznali sodobniki. O vrednotenju in priznanjih Miheličevega zajeznega opusa so pričale številne najvidnejše nagrade,

strokovna publicistika in kritika, selektivne domače in tuje razstave, posebej pomembno relevantna jugoslovanska in posebej evropska strokovna publicistika, ki je Miheliču naklonila poudarjeno vidno pozornost. Arhitekturno jasno utemeljena in osamosvojena zasnovanost izvira pri Miheliču iz internacionalističnih modernističnih graditeljskih načel, a se prek sintezne govorice brutalizma in posebej strukturalizma ustvarjalno stika in organsko prežema v prepoznavno znakovnost, pomensko trdne izrazne arhitektonike in prostorske telesnosti. Tke jo v racionalnem jedru sintaktično opredeljena sooblikovalno skladna govorica arhitekturnih členov in nadrobnosti, kot se jo je strukturno prizmatično ali za tem s transparentno napetimi opnami stvariteljsko in z duhovitim navdihom oblikovno dotaknil fluidni postmodernizem. Mihelič je domišljeno snoval iz programske smotrno zaznamovanih stavb, z narativnim ustrojem čistih oblik in jasnimi predstavami prostora. Zato je arhitekturo zamišljal kot izrazno celostni organizem in jo pomensko zgoščal kot vzorčen habitat. Bil je v danih možnostih med slovenskimi arhitekti najdoslednejši zagovornik iznajditeljsko najnaprednejše gradbeniške tehnologije in rabe razvitih sodobnih gradiv ter mojster high-techovske konstrukcijske izbrušenosti, v kateri se je kalil kot borec za dosledno in brezkompromisno uresničitev arhitekturnih zamisli. V monografiji Arhitekt Milan Mihelič (1980) je bil njegov opus prepričljivo in odmevno ovrednoten, predstavljen z razvojno najpomembnejšimi in najzgovornejšimi dosežki. Že na začetku se je uveljavil kot vodilni načrtovalec v avtorski skupini pri Gospodarskem razstavišču, nato v Zavodu za stanovanjsko izgradnjo OLO, glavnino dela je plodno uresničil v projektantskem biroju Konstrukta in nazadnje pridruženem biroju AB. Takrat je

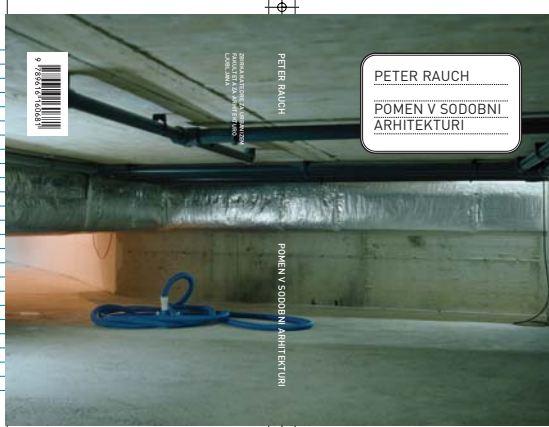
bil Mihelič izvoljen za akademika SAZU (izredni član postane 1981, redni član 1987), s katero mu je bila podeljena arhitekturna odličnost! Njegova novejša arhitekturna dela so izpričevala visoko kakovostno ustvarjalno vztrajnost, a usoda je za tem marsikaj zasukala po svoje. Vsaj za Miheliča so se dogajale nesreče in vrstile nevšečnosti, najprej ko so po balkanskem zahodu požari in vojne uničevale izbrane arhitekture, še hujše je bilo, ko so se nad njo zgri-njale domače slutnje desetletnih praznih obetov in uničenj. Tako se je zgodilo z nekaterimi njegovimi ljubljanskimi vrhunskimi arhitekturami in nikoli dokončanami zamisli, večkrat zmagovalno izborjenimi na ponovno razpisovanih natečajjih, kot demonstrativno kaže ljubljanski mestni predel Bavarski dvor, pomensko in oblikoslovno idejno izpričana "severna mestna vrata", ki so ga družno izničevali vsakokratni oblastniki in naročniki in z njimi arhitekturni in urbanistični dirigenti, a ne le t.i. zdajšnja kapitalaska brezbrizna požrešnost. Arhitekt Milan Mihelič je zavzeto moralno obranil Arhitekturo in Urbanizem, zato je njegovo visoko ovrednoteno življenjsko ustvarjalno delo trdna postavka slovenskega novodobnega arhitekturnega izročila.

1000610-4.qxd 22/2/07 22:54 Page 1

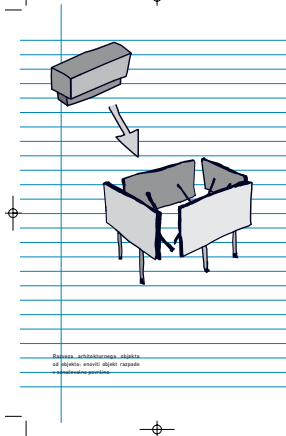
Avtorja pomen v sodobni arhitekturi zanima s pravega aspekta. Ima ga za ključno vprašanje sodobne arhitekture in urbanizma, ko trdi, da rast pomensko nevtralne gradbene mase ogroža pomensko urejenost prostora, ki je temelj urbane civilizacije.

To je pomembno posebno v času, ko servilnost do profitne izrabe arhitekture in urbanizma – ki vse bolj spominja na svet v eseju citiranega Williama Gibsona – posega celo na področje arhitekturne teorije in jo deformira v svoje orodje.

Povzetke pozicij glavnih gurujev strukturalizma, postmodernizma in poznejših filozofskih izvedenk iz poznih desetletij dvajsetega stoletja, ki so danes skoraj vsi diskreditirani v vlogi spraševalcev vprašanj na katera so sami odgovarjali v prazno, gre vzeti z razumevanjem za akademsko erudicijo in težnjo po kontinuiteti diskurza.

V svojih izvirnih segmentih esej presega to ritualno zaklinjanje in je v njem zadosti izvirnega premisleka, ki obeta izostritev nakazanih tez, da zasluži priznanje.

1000610-4.qxd 22/2/07 22:55 Page 2

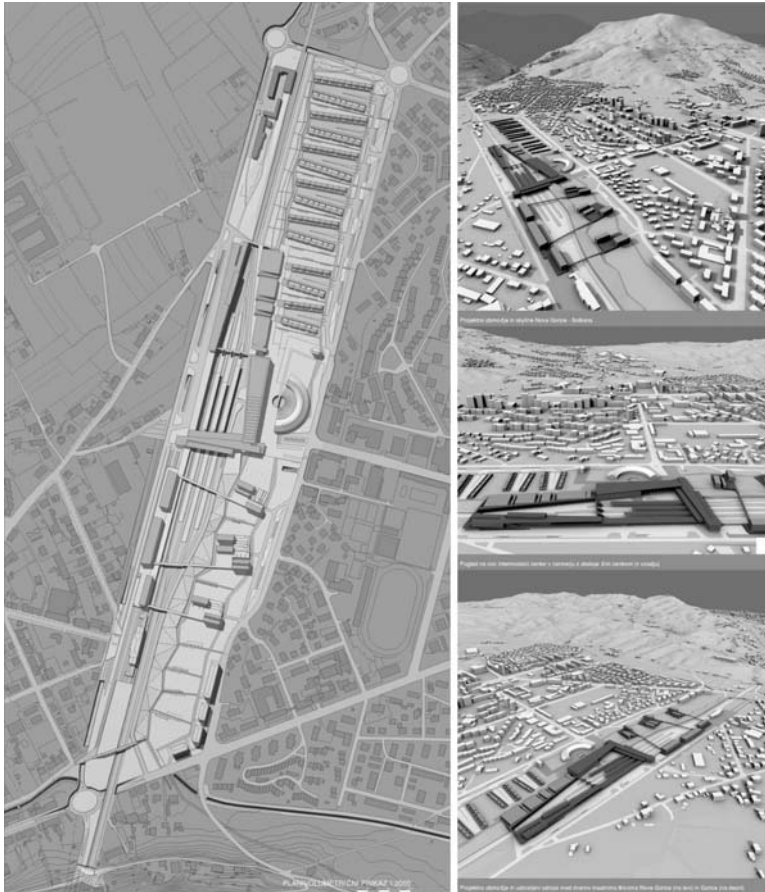
1000610-4.qxd 22/2/07 22:04 Page 3

Š t u d e n t s k o P l e č n i k o v o p r i z n a n j e 2 0 0 8

za diplomsko delo Interdisciplinarna analiza skupnega prostora dveh mest z naslovom: Gorizia / Nova Gorica - nov intermodalni center

avtorjev ANNE PELLEGRINI in FLORIJANA PETELINA, mentorjev prof. SERRENE MAFFIOLETTI in prof. ROBERTA SORDINA
z Università IUAV di Venezia.

Diplomska naloga predstavlja zasnovano Intermodalnega centra, ki ga avtorja vzpostavljata kot povezovalno jedro na degradirani površini na stičišču dveh mest: Gorice in Nove Gorice.

Celotno reševana naloga poglobljeno analizira značilnosti urbanega razvoja obeh mest, še posebej Nove Gorice in v stičišče obeh mest prinaša zasnovano grajeno strukturo, ki vzpostavlja svojevrstno podvojitve mestnega središča Nove Gorice, kot ga je zasnoval prof. E. Ravnikar. Nova stavbna struktura s funkcijo urbanega regeneratorja domiselno povezuje stihijsko gradnjo na obeh straneh meje in ponuja možnosti za razvoj policentričnega mesta obeh Goric.

Diplomska naloga je izdelana analitično, povezuje urbanistično in arhitekturno prakso, kar dokazuje dobro poznavanje prostora. To je zanimiv interdisciplinarni projekt, ki ponuja rešitev za kvalitetnejšo povezavo dveh mest in dveh kultur v srednjeevropskem prostoru.

Nominacija za Plečnikovo nagrado 2008

Urbane vile, Semčeva ulica, Maribor

avtorji ALEŠ VODOPIVEC, GAŠPER MEDVEŠEK, NENA GABROVEC

Projekt stanovanjskega kompleksa Urbane vile v Mariboru je skrbno odbdelan v vseh merilih - od urbanizma, prek arhitekturne zasnove do detajla.

Avtorji so dobro prebrali merilo okolja. S postavitvijo dveh vzporednih stavbnih nizov so ustvarili lep poljavni zelen prostor - notranje dvorišče kamor gledajo atriji pritličnih stanovanj.

Vzdolžna postavitvev niza objektov je struktura manjših enot, v katerih cezure so postavljene vertikalne komunikacije. S tem je ustvarjena vrsta zanimivih ambientov. Transparentna stopnišča s steklenimi dvigalnimi jaški ustvarjajo primerno delitev, pravo merilo objektov ter prijeten dvoriščni prostor med nizoma.

Sodobno arhitekturno podobo opredeljuje izbor materialov na fasadah in v komunikacijskih cezurah. Zanimiv je motiv podaljšanih okenskih polic, ki bolj kot senčilo delujejo kot zaščita atrijev od gornjih stanovanj.

Na področju stanovanjske gradnje ta projekt odstopa v kvaliteti kot urbanistična in kot arhitekturna rešitev.

Nominacija za Plečnikovo medaljo 2008

Interier restavracije Rožmarin v Mariboru

avtorja ŠPELA LESKOVIC in ALEŠ KOŠAK

Glavno kvaliteto zasnove interierja Restavracije Rožmarin predstavlja funkcijska diferenciacija prostorov, ustvarjena s preišljenim nivojskim razmešanjem posamičnih sklopov gostinske ponudbe, ne da bi to povzročilo večje predelave obstoječe grajene strukture.

Restavracijo sestavlja pet nivojev, v katere so umešeni sklopi lokala: kavarna je dostopna iz mestnega parterja, galerija nad kavarno, restavracija v prvi kleti, vinska klet in Vip prostor so v drugi kleti.

Usklajeno, a glede na različne funkcije lokala raznoliko, kvalitetno oblikovanje opreme ter osvetlitve prostorov presega običajno raven arhitekturne obravnave programske sorodnih prostorov.

Restavracija Rožmarin je multifunkcionalni gostinski hibrid, s fleksibilno prostorsko zasnovo, kar omogoča diferenciacijo ambientov lokala glede na potrebe gostov oziroma organiziranih dogodkov. To nedvomno predstavlja svež tipološki in oblikovni dosežek in presega konvencionalno oblikovanje tovrstnih interierov v Sloveniji.

Skład arhitekta Jožeta Plečnika

Karlovška 3, 1000 Ljubljana

UPRAVNI ODBOR SKLADA izvoljen 22.3.2006:

1. Miha Dešman, u.d.i.a., predsednik UO
2. prof. mag. Peter Gabrijelčič, u.d.i.a., FA
3. prof. Marjan Ocvirk, u.d.i.a., FA
4. mag. Miran Gajšek, u.d.i.a., MOL OUP
5. dr. Davorin Gazvoda, u.d.i.k.a., BF
6. Andrej Hrausky, u.d.i.a., DAL
7. dr. Viktor Pust, u.d.i.a., ZAPS
8. Metka Černelč, u.d.i.a., MOP
9. Nada Zoran, MzK
10. dr. Breda Mihelič, UIRS
11. prof. Alojz Drašler

SKUPŠČINA SKLADA:

Predsednik skupščine sklada, Zoran Jankovič, župan Mestne občine Ljubljana

1. Miha Kerin, u.d.i.a., AMBIENT
  2. dr. Breda Mihelič, URBANISTIČNI INŠTITUT RS
  3. dr. Davorin Gazvoda, u.d.i.k.a., BIOTEHNIŠKA FAKULTETA
  4. Peter Bassin, u.d.i.a., LUZ
  5. MO MARIBOR
  6. Andrej Jemec, SAZU
  7. MOL – oddelek za kulturo in raziskovalno dejavnost
  8. Metka Černelč, u.d.i.a., MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR
  9. Nada Zoran, MINISTRSTVO ZA KULTURO
  10. Andrej Hrausky, u.d.i.a., DESSA
  11. dr. Viktor Pust, u.d.i.a. ZAPS
  12. prof. mag. Peter Gabrijelčič, u.d.i.a., FAKULTETA ZA ARHITEKTURO
  13. DRUŠTVO ARHITEKTOV LJUBLJANE
  14. DRUŠTVO KRAJINSKIH ARHITEKTOV SLOVENIJE, BF - Oddelek za krajinsko arhitekturo
  15. DRUŠTVO OBLIKOVALCEV SLOVENIJE
- pristop k članstvu 2007:
16. RIKO d.o.o., Ljubljana, z.: Janez Škrabec, Polona Lovšin
  17. GIPOSS-INVEST d.o.o., Ljubljana, zlati donator 7.500 eur, z.: Marjeta Režek, direktorica
  18. TERME OLIMIA d.d., Podčetrtek, z.: Zdravko Počivalšek, direktor
  19. PRIMORJE d.d., Ajdovščina, bronasti donator 2.500 eur, z.: mag. Dušan Črnigoj
  20. ARCADIA SVETILA d.o.o., Ljubljana, bronasti donator 2.500 eur, z.: Silvo Kačar, Matjaž Mavsar
  21. KRAŠKI ZIDAR, Sežana, z.: Radoš Lipanje, u.d.i.g.
  22. OBČINA DOMŽALE, Toni Dragan, župan, z.: Zoran Viotorovič, u.d.i.a.
  23. ELEA.IČ d.o.o., Ljubljana, Saša Stele, z.: Angelo Žigon, u.d.i.g.
  24. ENERGOPLAN d.d., Ljubljana, Simon Jan, direktor
  25. IMOS d.d., Ljubljana, Branko Kastelic, Jože Novak
  26. OBČINA KOČEVJE, Janko Veber, župan

Izdajo so podprli

Ministrstvo za kulturo RS

Ministrstvo za okolje in prostor RS

Mestna občina Ljubljana

in bronasti donatorji

A R C A D I A . L I G H T W E A R

